Знам, че само вие, д-р Врабчев, ще разберете болката ми и ще отговорите на въпроса ми. С мъжа ми сме женени от 3 г., той е добър и като човек, и в леглото го бива – надарен, потентен – истински мачо. НО! Гледа с презрение на любовната игра преди същинския секс. Било педерастко лигавене според него и губене на време. Аз обаче имах връзка преди това с мъж, който беше бог в увертюрата и за съжаление напоследък често се сещам – не за него самия (той беше кофти човек), а за онова, което изживявах и което ме подлудяваше. Смятате ли, че това връщане към миналото може да се отрази на брака ми?
Жана

Здравейте Жана,

Имаше нявга една ТВ серия от весели и забавни случки. И то цветна. Тогава още нямаше и интернет и кабелна телевизия. И тази серия, състояща се от два или три филм, не помня вече колко бяха, си я разменяхме на видеокасети... Но помня точно общото заглавие на тази поредица. Казваше се : „Пътуване в бъдещето"! Няма да Ви разказвам веселото и съдържание, но ще си послужа с идеята, заложена в общото заглавие. Това първо. Второ – имам една лична мисъл и тя е, че човешкият ни живот е като реката. Тази река никога не се връща назад, запомнете това. А спре ли – става блато. Трето – в този наш човешки живот има два периода – правене на спомени и спомняне на спомени. Сиреч – докато сме млади живеем и правим спомени, които да си припомняме в дълбоки старини. Иначе тогава ще се питаме – защо аджеба, сме живели, Господи - напразно!

Та виждате сама, колко много зависи от времето, в което живеем. И за да илюстрирам

това – ето Ви следният пример. Моля Ви да съберете двете си ръце в една шепа. А след това пуснете водата на чешмата да напълни тази шепа. Доколко ще има вода там във шепата Ви? За много малко. Та в общи линии –това е времето за нашия човешки живот. Не само да го живеем, но и да го живеем доколкото можем и с удоволствие. Да, с удоволствие, доколкото това зависи от нас самите. И не само от нас. Но и от човека до нас. Визирам – съпругът или съпругата. То и затова една от причините за да живеем заедно е да бъдем един до друг и в добро и в лошо. Дай Боже, да бъде само добро. Ама веднага се сещам за една наша българска поговорка: „Господ дава, ама в кошара не вкарва!".

Дано я разбрахте. Сиреч в интимния живот на двамата – мъжа и жената добро е всичко, което прави любенето им прекрасно. Да го повторя ли?

И както се казва в едно ТВ предаване - да вървим нататък!

Та това в общ план. Сега конкретно. Умението да се любиш не се дава от Господ наготово. А се научава. Защото имам една мисъл - добре информираният и знаещ човек е истинският човек.

Знаете, много добре, че аз по принцип съвети не давам. Като лекар сексолог и психотерапевт мога да дам само идеи. Мои идеи. А пациентът или пациентката би следвало да си изберат тази идея, която според тях да им разреши проблема им. Защото живота им си е техен и те ще си носят отговорността за него, не аз!

И така – защо се любим? Защо? Защото се обичаме един друг и чрез любенето ставаме още по-обични един за друг! Повтарям – един за друг. Но всеки обича по свой начин. Мъжете – по мъжки, а жените по женски. Казваме, ние сексолозите, че сексът не е между твоите бедра, а между твоите уши. Сиреч главният мозък е най-важният полов орган. Да така е. Но там, в него е предимно разумът ни. А в сърцето ни са чувствата, емоциите. Емоциите ни, те са барутът на обичта ни, който разпалва в нас пожара на любовта. Да, така е. Но в този пожар горим и двамата. До тук добре, че даже и много добре. Но в любенето силно е необходима взаимност. Взаимност, но след като и той и тя знаят не само устройството, а и функциите на половата система на жената и на мъжа. Необходимо е, адски необходимо е и познания за психосексуалноста и на двата пола. И то конкретни познания. Да сте чували следното: „жената обича с ушите си, а мъжът с очите си"?

Ами да! Така е! Всъщност това е едно послание на мъдрия ни български народ към всички поколения за в бъдеще! Но ако липсват такива конкретни познания за другия пол, много е лесно да кажеш – това са превземки, по-точно отрицания на липсващото ти познание и оправдание за тези липси в практикуването на твоята сексуалност! Така е уви! И затова се използват термини: като лигавщини, педерастки лигавщини, отживелици, аморални прояви, че даже и – извращения!?!

Няма такова нещо. Твърдя, че когато се любят двама – мъж и жена – всичко е нормално, стига и двамата да го искат, да го желаят! А не, както казва пак народа ни – „да се измъкваш бос и по терлици"! Сиреч – нещо, което не знаеш и не можеш тъкмо за това, че не го знаеш – отричаш като ненормалност! А няма такова нещо. Не го знаеш и не го можеш, защото проявяваш егоизъм. Сексуален егоизъм към любимата си жена. Ала ако я обичаш истински – би могъл и да се научиш. Затова, пак народът ни казва: „човек се учи докато е жив".

Ами няма никаква необходимост Вие да се връщате назад във времето. Не става. Моята идея за Вас е следната. По-скоро научете Вашия съпруг, как да Ви люби така, че да Ви харесва и на Вас. Но преди това бързам да Ви кажа, че от Троянската война насетне, та и до ден днешен – крепост превзета от вън няма. Сиреч, лека полека и без никакви упреци и сърдения, Вие го въвеждате в една нова форма на неговото любене със Вас. Нарича се: Сурова нежност, мъжка нежност! В това учене не бива да се избързва, а към целта се подхожда – step by step, сиреч стъпка по стъпка. Като как да го направите ? Имате две силни оръжия за това. Едното е – малкото Ви пръстче, на която ръка да си изберете. То да Ви напомня, че всичко зависи само от Вас занапред, но при едно условие - „со кротце и со благо".

Второто е времето на вашия месечен цикъл. Блестящо време – най-подходящо за неговото обучение от Вас. И така – в цикъл сте. Гушкате се до него и лекичко, ама много лекичко любовно му шепнете в ухото, че искате да се милвате със него. Половото сношение, от само себе си се разбира, че засега е изключено. И така –лека полека му показвате къде и как да Ви милва. Вие обезателно същото на него.

По-нататък, пак в същата ситуация, пак милвания и галения, но вече и целувки. Пак по същите места. Съответно Вие също него. Ха, на бас, че ще му хареса! И така до един момент, в който вече не сте в цикъл, ама лекичко, съвсем лекичко му припомняте за наученото. Няма и да се усети като как ще го направи той, точно така, както Ви се иска!

А по-нататък – въведете тази взаимна практика на взаимна нежност, не само като увертюра! Не само. А и като част ат Вашето взаимно любене. И в увертюрата. И по време на самото полово сношение. И най-вече – след него.

Та как беше - сурова нежност, мъжка нежност. Откъде знам за нея ли? Ами има една такава песен. С такова заглавие. С тази песен, нашата естрадна певица Кичка Бодурова пълни до краен предел зала 1 на НДК. Тази песен всъщност е тип гръцка, средиземноморска. Но българският текст е на Живка Кюлджиева, а аранжиментът е на Иван Пеев. Прекрасна е. Ето текста й:

Слънцето целуна каменния кей,
лодката ти виждам надалече.
Клонки от маслини вятърът люлей -
те ми шептяха цяла вечер, цяла вечер...

Ти тръгна сам и прегърна те морето,
ще ти напомня то за моята любов.
От смъртен страх е сърцето ми обзето,
ще споделиш ли с мен живота си суров?

В пурпурни огньове залезът гори,
лодките се връщат с пълни мрежи.
С дъх солен в косите вкъщи влизаш ти
и от теб струи сурова нежност, мъжка нежност.

Ти тръгна сам и прегърна те морето,
ще ти напомня то за моята любов.
От смъртен страх е сърцето ми обзето,
ще споделиш ли с мен живота си суров.

{youtube}V3zX37HEBEQ{/youtube}

Аз бих си налял една малка мастика и бих казал: „Яссо паликари"! Наздраве момчета, бъдете живи и здрави. Защото пред Вас е бъдещето ни. Но никога не забравяйте тази нежност. Макар и сурова. Но е мъжка нежност!

д-р Илия Врабчев, сексолог-психотерапевт